

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16Co/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8211204391
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8211204391.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Martina Filákovského v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO 35 724 803, právne zastúpeného: Advokátska kancelária Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: J. F., X.. XX.X.XXXX, Z. X, XXX XX F. - X. E., právne zastúpený: JUDr. Jana Švantnerová, advokátka, Hviezdoslavova 9, 085 01 Bardejov, IČO: 36 164 038 o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1 691,24 eur od 6.7.2010 do zaplatenia s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č. k. 3C/173/2011-464 zo dňa 3. júna 2021, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku, ktorým súd vo zvyšku žalobný nárok na zaplatenie úroku z omeškania zamietol.

Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol tak, že

„Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1 691,24 Eur od 9.1.2014 do zaplatenia, to všetko v splátkach vo výške 150,- Eur mesačne splatných vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom, kedy nadobudne rozsudok právoplatnosť s tým, že v prípade omeškania sa so splatením čo i len jednej splátky, žalovaný stráca výhodu splátok a celý dlh spolu s príslušenstvom sa stáva splatným.

Vo zvyšku žalobný nárok na zaplatenie úroku z omeškania z a m i e t a .

Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 48%, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

2. Súd vec právne posúdil okrem iného podľa ustanovenia § 3 ods. 1, § 48 ods. 1, ods. 2, § 39, § 420 ods. 1, § 451 ods. 1, ods. 2, § 457, § 458 ods. 1, ods. 2, § 563, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenou súdu 6.7.2011 sa právny predchodca žalobcu (medzičasom zaniknutá spoločnosť Credium Slovakia a.s., Einsteinova 21, Bratislava, IČO: 35

845 490) voči žalovanému domáhal zaplata sumy 6 516,11 Eur s úrokom z omeškania 0,1% denne zo sumy 6 516,11 eur od 6.7.2010 do zaplata ako aj náhrady trov konania.

4. Rozsudkom Okresného súdu Bardejov č.k. 3C/173/2011-390 z 21.5.2020 súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 1 691,24 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1 691,24 eur od 6.7.2010 do zaplata, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 48 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. V zamietajúcej časti nadobudol rozsudok právoplatnosť 26.5.2020, v časti, ktorou bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 1 691,24 eur nadobudol tento rozsudok právoplatnosť v spojení s potvrdzujúcim výrokom rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 16Co/11/2020-428 z 30.11.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť 22.1.2021.

5. Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 16Co/11/2020-428 z 30.11.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť 22.1.2021 zrušil v odvolacom konaní rozsudok Okresného súdu Bardejov č. k. 3C/173/2011-390 z 21.5.2020 vo výroku, ktorým žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1 691,24 eur od 6.7.2010 do zaplata v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku ako aj vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu I. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Po zrušení veci súd prvej inštancie opätovne vec prerokoval na pojednávaní nariadenom na 3.6.2021. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu so žalovaným preukázateľne uzavreli kúpnu a leasingovú zmluvu, ktorou sa žalovaný zaviazal plniť zmluvné podmienky, predovšetkým uhrádzať dohodnuté splátky. Keďže žalovaný nedodržiaval svoje povinnosti, na ktoré sa zmluvne zaviazal, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými podmienkami platne od úverovej zmluvy odstúpil. Oznámenie o odstúpení od zmluvy bolo žalovanému doručené 14.5.2010, kedy nastali právne následky odstúpenia od zmluvy, ktorými je podľa § 48 ods.2 Občianskeho zákonníka jej zrušenie od začiatku a tým vznik vzájomnej povinnosti zmluvných strán vrátiť všetko, čo podľa nej dostali (§ 457 Občianskeho zákonníka). Momentom účinnosti odstúpenia od zmluvy tak vznikol medzi účastníkmi záväzok z bezdôvodného obohatenia a účastníci zrušenej zmluvy boli povinní vrátiť si navzájom plnenia, ktoré dostali. Na základe vykonaného dokazovania dospel tiež k názoru, že v čase uzatvorenia kúpnej a leasingovej zmluvy č. Z./XX/XXXXX bolo predmetom leasingu nové motorové vozidlo obstarané od jeho predajcu v cene 19 750,38 eur (595 000,- SKK), a pre neuhrádzanie leasingových splátok žalovaný 9.4.2010 dobrovoľne odovzdal predmet leasingu osobe poverenej k odobratiu vozidla právnym predchodcom žalobcu (t. j. spoločnosti H. spol. s r.o.) a že 4.5.2010 bolo toto vozidlo označenou spoločnosťou prevezené do L. a odovzdané zástupcovi spoločnosti ET R. s.r.o. pánovi F., ktorý v protokole o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla vyznačil v opise stavu poškodení aj prasknutie čelného skla a poškodenie pravého blatníka. Dňa 18.5.2020 bol k hodnote motorového vozidla vypracovaný na objednávku právneho predchodcu žalobcu znaleckou organizáciou R. s.r.o., J. XX, L. znalecký posudok č. XXX/XXXX, podľa ktorého malo v čase ohodnocovania motorové vozidlo všeobecnú hodnotu 7 115,- eur aj s DPH. Následne za túto znalecky určenú cenu bolo vozidlo na základe kúpnej zmluvy z 11.6.2010 odpredané pánovi K. Y.. Medzi stranami vyhodnotil za nesporné, že žalovaný počas trvania leasingového vzťahu zaplatil žalobcovi sumu počiatočnej zvýšenej splátky 1 975,08 eur (59 500,- SKK) a v necelých 29-tich splátkach splatných po uzavretí zmluvy (až do 7.1.2010) spolu sumu 9 128,56 eur. Teda po odpočítaní sumy získanej z odpredaja motorového vozidla (7 115,- Eur) a všetkých žalovaným na splatenie lízingu zaplatených čiastok (11 103,64 eur), rozdiel medzi právnym predchodcom žalobcu poskytnutými finančnými prostriedkami na zakúpenie predmetu leasingu t. j. sumy 19 750,38 eur (595 000,- SKK) a vyššie špecifikovanými úhradami predstavujúci sumu 1 531,74 eur, súd právne vyhodnotil ako bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor právneho predchodcu žalobcu, resp. po postúpení pohľadávky na úkor žalobcu, ktoré je povinný žalovaný žalobcovi vydať (vrátiť). Pretože právny predchodca žalobcu platne od zmluvy odstúpil a to so spätnými účinkami, na zmluvu sa hľadí ako keby uzavretá nebola. Podľa názoru súdu prvej inštancie priznal titulom náhrady škody žalobcovi náhradu nákladov na odhlásenie vozidla v sume 25,- eur + 4,50 eur na kolkové známky, náhradu nákladov za vypracovanie znaleckého posudku vo výške 70,- eur nakoľko potreba vypracovania znaleckého posudku vznikla v príčinnej súvislosti s odobratím motorového vozidla, náhradu nákladov za parkovanie vozidla v období od 4.5.2010 do 2.6.2010, spolu v rozsahu 159,50 eur Súd prvej inštancie zastal tiež názor o neplatnosti zmluvného dojednania medzi stranami o práve požadovať úrok z omeškania vo výške 1% denne z neuhradených splátok s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka a

preto nad úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 1 691,24 eur od 6.7.2010 do zaplatenia súd označeným rozsudkom č. k. 3C/173/2011-390 z 21.5.2020 žalobu právoplatne zamietol.

7. Žalovaný je povinný plniť žalobcovi jeho peňažnú pohľadávku až deň nasledujúci po tom, ako ho žalobca o plnenie požiadal, čo vychádza zo znenia § 563 Občianskeho zákonníka. V zmysle ustálenej judikatúry, časom splnenia záväzku vydať bezdôvodné obohatenie je prvý deň po tom, kedy ten, na úkor ktorého bolo získané (t. j. veriteľ) požiada toho, kto bezdôvodné obohatenie je povinný vydať (t. j. dlžníka) o splnenie. Vo všeobecnosti tak platí, že splatnosť dlhu nadväzuje na veriteľovo požiadanie, aby dlžník plnil. Ak veriteľ vo výzve určí čas plnenia, pohľadávka sa stane splatnou uplynutím tejto doby (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7MCdo/5/2014).

8. V danom prípade zo spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu si vyúčtoval voči žalovanému svoj nárok na zaplatenie sumy 6 516,11 eur Protokolom o finančnom vysporiadaní leasingovej zmluvy zo 16.6.2010, ktorý žalovaný prevzal 21.6.2010, o čom svedčí žalobcom predložená kópia doručky v spise. V tomto vyúčtovaní tiež právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie tejto sumy do 14 dní. Tento, právnym predchodcom žalobcu vyúčtovaný nárok, bol súdom posúdený ako dôvodný len čiastočne, a to v už právoplatne priznanej sume 1 691,24 eur. S prihliadnutím na citovanú judikatúru je tak dôvodný záver, že žalovaný sa dostal do omeškania s priznanou časťou uplatneného nároku po uplynutí 14 dní od doručenia označeného vyúčtovania. Keďže v okolnostiach prípadu posledný 14. deň tejto lehoty bol voľným dňom (5.7.2010), posledným dňom, kedy nebol žalovaný v omeškaniach bol 6.7.2010 a tak do omeškania so zaplatením sumy 1 691,24 eur sa mohol dostať až 7.7.2010. V tomto smere súd pri ustálení počiatku omeškania žalovaného so zaplatením sumy 1 691,24 eur v rozsudku č. k. 3C/173/2011-390 z 21.5.2020 nepatrne pochybil, keď pri svojom výpočte neprihliadol na skutočnosť, že posledným dňom na plnenie dlhu bol deň pracovného pokoja.

9. V priebehu odvolacieho konania žalovaný namietal, že o skutočnej výške pohľadávky voči žalobcovi sa prvýkrát dozvedel až z rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 3C/173/2011-390 z 21.5.2020 a preto až od tohto dňa je dôvodné priznať žalobcovi úrok z omeškania. Súd prvej inštancie sa s touto argumentáciou žalovaného nestotožnil, pretože pre začiatok omeškania dlhu právne založeného na právnych ustanoveniach o náhrade škody a na ustanoveniach o bezdôvodnom obohatení je v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka potrebné iba, aby bol dlžník na zaplatenie takéhoto dlhu vyzvaný, a k tomu skutočne došlo už doručením Protokolu o finančnom vysporiadaní zo 16.6.2010. Aj v odvolaní z 19.6.2020 žalovaný v podstate potvrdzuje, že si bol pohľadávky právneho predchodcu žalobcu na doplatenie hodnoty pôvodnej kúpnej ceny motorového vozidla vedomý trvajúc na tom, aby si veriteľ pohľadávku voči nemu uhradil z predaja motorového vozidla s tým, že žalobcovi zaplatí len prípadný rozdiel. V priebehu súdneho konania vyplýva, že žalobcovi ponúkal návrh na uzavretie zmluvy v sume 1 500,- eur (na pojednávaníach konaných 11.12.2013 ako aj 9.10.2014), čo znamená, že si musel byť vedomý určitého rozdielu medzi hodnotou poskytnutou právnym predchodcom žalobcu, ktorý 17.8.2007 zaplatil kúpnu cenu motorového vozidla (19 750,38 eur) a ním uhradenými splátkami a výnosu z predaja motorového vozidla. Preto neobstojí jeho požiadavka na priznanie úroku z omeškania až od vyhlásenia rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 3C/173/2011-390, t. j. od 21.5.2020. Súd sa však s ohľadom na jeho námietky (a posúdenie otázky súladnosti žalobcom požadovaného nároku v časti úrokov z omeškania) v ďalšom zaoberal obsahom právnym predchodcom doručeného Protokolu o finančnom vysporiadaní zo 16.6.2010, z ktorého zistil, že síce právny predchodca žalobcu v ňom uviedol rozsah splatených splátok žalovaného, avšak neuviedol v ňom skutočnú výšku výnosu z predaja motorového vozidla, keď v bode 19. vyúčtovania poskytol žalovanému nesprávnu informáciu o predajnej cene vozidla (5 978,99 eur), hoci v skutočnosti vozidlo odpredal za sumu 7 115,- eur. Keďže spolu s vyúčtovaním neboli žalobcom ani jeho právnym predchodcom doručené žalovanému aj podklady nevyhnutné pre ustálenie (preverenie) výšky oprávneného nároku žalobcu a tieto preukázateľne boli doručené právnej zástupkyňi žalovaného až 8.1.2014 (viď doručka pri č.l. 91) spolu s dodatočnou špecifikáciou tohto nároku vyplývajúceho z podania právneho zástupcu žalobcu z 5.12.2013, mal súd za to, že napriek preukázaniu počiatku omeškania žalovaného vo vzťahu k už právoplatne priznanému nároku, dostal žalovaný spravodlivo možnosť posúdiť dôvodnosť uplatnenej pohľadávky, resp. jej časť až doručením tejto dokumentácie.

10. Aplikujúc zistené a vyššie opísané okolnosti prípadu, za akých bol žalobcov nárok voči žalovanému uplatnený, s prihliadnutím na uvedené judikatórne východiská tak súd dospel k záveru, že výkon práva žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania, ktorý zostal predmetom tohto konania (t. j. 9 % zo sumy

1 691,24 eur za obdobie od 6.7.2010 do zaplatenia) možno za obdobie od 6.10.2010 do 8.1.2014 považovať za rozporný s dobrými mravmi, pretože žalobca až na základe doručenej špecifikácie z 5.12.2013, s ktorou sa žalovaný preukázateľne oboznámil až 8.1.2014 mohol vypočítať odôvodnenú výšku svojho záväzku, ktorú súd napokon právoplatne priznal v konaní rozsudkom č.k. 3C/173/2011-390 z 21.5.2020. Keďže bol v tom čase právne zastúpený, mal všetky predpoklady pre to, aby si správne vypočítal výšku svojho dlh voči žalobcovi, resp. jeho právnemu predchodcovi. Vychádzajúc tak z opísaných okolností, za akých bol žalovaný nárok žalobcom uplatnený súd zastáva názor, že výkon práva žalobcu na úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 1 691,24 eur za obdobie od 6.7.2010 do 8.1.2014 by viedol k neprijateľným dôsledkom prejavujúcim sa ako vo vzťahu medzi účastníkmi, a preto aplikujúc § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka požadovaný úrok z omeškania v dosiaľ nezamietnutej časti za toto obdobie žalobcovi nepriznal. Vo zvyšnej časti (t.j. za obdobie od 9.1.2014 do zaplatenia) naopak súd považoval nárok na úrok z omeškania za dôvodný, keďže po dni, kedy mal žalovaný možnosť oboznámiť sa so všetkou relevantnou dokumentáciou, na podklade ktorej mal možnosť právne si vyhodnotiť dôvodnosť uplatneného nároku v neskôr súdom priznanej časti, už neboli prítomné také výnimočné okolnosti prípadu (dôvody), ktorých prevažujúcou motiváciou by mohol byť úmysel znevýhodniť žalovaného výkonom práva, ktorý si žalobca voči žalovanému uplatnil. Takouto výnimočnou okolnosťou nie je ani dĺžka súdneho konania o tejto pohľadávke, keďže za neho žalovaný nenesie žiadnu právnu zodpovednosť. S prihliadnutím na zistenie, že žalovaný dosiaľ právoplatne priznanú istinu nároku žalobcovi neuhradil, súd zaviazal žalovaného na zaplatenie úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 1 691,24 eur za obdobie od 9.1.2014 do zaplatenia a vo zvyšnej časti žalobný nárok na zaplatenie úroku z omeškania zamietol. Súd prvej inštancie vyhovel žiadosti žalovaného splácať dlh v splátkach vo výške 150,- eur mesačne vzhľadom na jeho sociálnu a finančnú situáciu, ktorú mal súd v konaní preukázanú.

11. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 C.s.p. vychádzajúc zo záveru, žalobca bol procesne úspešný v rozsahu nároku na zaplatenie istiny vo výške 1 691,24 eur, ktorá predstavuje 26 % z uplatneného nároku, čo po odrátaní úspechu žalovaného v rozsahu istiny uplatneného nároku v sume 4 824,87 eur, ktorá predstavuje 74 % viedlo k priznaniu práva na náhradu trov konania žalovanému v rozsahu ich rozdielu, t.j. 48 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 C.s.p. súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Keďže právny zástupca žalovaného bol ustanovený súdom podľa medzičasom zrušeného § 30 O.s.p., v čase ustanovenia ktorého § 149 ods. 2 O.s.p. normoval, že v prípade ustanovenia zástupcu účastníkovi súdom sa pri náhrade trov konania postupuje podľa osobitného predpisu, ktorým aj v súčasnosti je zákon č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z.z. (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z. z.“).

12. Proti vyhovujúcemu výroku rozsudku podal odvolanie žalovaný včas. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok - vo výroku o zaplatení úrokov v zmysle § 388 C.s.p. zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1691,24,- eur od 21.05.2020 do zaplatenia. Namietal, že žalobcovi úroky nemali byť priznané a ak, tak od dátumu, kedy sa rozhodlo o zaplatení sumy 1691,24,- t.j. od 21.05.2020. V čase od 9.1.2014 až do 21.5.2020 nevedel o tom, že má zaplatiť sumu 1691,24,- pokiaľ nevedel akú sumu má platiť, nemohol byť v omeškani. Žiadal, aby odvolací súd preskúmal, či napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom a neprieči sa dobrým mravom (§39 Občianskeho zákonníka).

13. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Podľa názoru žalobcu žalovaný v podanom odvolaní neuviedol skutočnosti a nepredložil dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok oprávneného. Navrhol, aby súd vyhovel podanej žalobe.

14. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

15. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych

zisteníach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

16. Správnym je záver súdu prvej inštancie v tom smere, že uzatvorená kúpna a leasingová zmluva je zmluvou spotrebiteľskou vychádzajúc z postavenia žalobcu, a že je namieste aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj Zákon o spotrebiteľských úveroch platný v čase uzatvorenia zmluvy.

17. V danom prípade ako to vyplýva z obsahu odôvodnenia právny predchodca žalobcu so žalovaným preukázateľne uzavreli kúpnu a leasingovú zmluvu, ktorou sa žalovaný zaviazal plniť zmluvné podmienky. Žalovaný však nedodržiaval svoje povinnosti, ktoré sa zmluvne zaviazal, čo medzi stranami sporné nebolo, a preto právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými podmienkami platne odstúpil od úverovej zmluvy. Oznámenie o odstúpení od zmluvy bolo žalovanému doručené 14.5.2010, kedy nastali právne následky odstúpenia od zmluvy, ktorými je podľa § 48 ods.2 Občianskeho zákonníka jej zrušenie od začiatku a tým vznik vzájomnej povinnosti zmluvných strán vrátiť všetko, čo podľa nej dostali (§ 457 Občianskeho zákonníka). Momentom účinnosti odstúpenia od zmluvy tak vznikol medzi účastníkmi záväzok z bezdôvodného obohatenia a účastníci zrušenej zmluvy boli povinní vrátiť si navzájom plnenia, ktoré dostali. Odstúpenie od zmluvy sa však nedotýka nároku na náhradu škody vzniknutej porušením zmluvy.

18. Žalovaný v dôsledku zlej finančnej situácie odovzdal predmet leasingu dobrovoľne s tým, že po odpredaní predmetu leasingu, bude nárok spoločnosti Credium a.s. uspokojený z predaja. Z predloženého Protokolu o finančnom vysporiadaní leasingovej zmluvy č. Z./XX/XXXXX odstúpenej z dôvodu neplatenia zo dňa 16.6.2010 (č.l. 5 spisu) vyplýva, že žalovaný zaplatil právnomu predchodcovi žalobcu prvú navýšenú splátku 1975,08 eur, súčet všetkých uhradených leasingových splátok vo výške 9128,56 eur, spolu teda uhradil 11.103,64 eur. Predmet leasingu dobrovoľne vrátil dňa 9.4.2010. Z faktúry č. O./XX/XXXXX zo dňa 16.6.2010 vyplýva, že vozidlo bolo odpredané p. Y. za cenu 7.115,- eur (č.l. 82 súdneho spisu). Právny predchodca žalobcu Credium Slovakia a.s. sa voči žalovanému žalobou domáhal vyplatenia sumy 6.516,11,- eur. Pokusom o zmier (č.l. 21) zo dňa 2.6.2011 sa domáhal právny predchodca žalobcu zaplata sumy 8712,04 eur. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom priznal z uplatneného nároku žalobcu sumu 1691,24,- eur.

19. Žalobca podaním zo dňa 5.12.2013 doručeným súdu prvej inštancie dňa 10.12.2013 označeným ako „Vyjadrenie k vyjadreniu odporcu; Špecifikácia položiek finančného vysporiadania“ (č.l. 73 - 88 spisu) doplnil súdu špecifikáciu položiek finančného vysporiadania uvedenú v návrhu na začatie konania. Podané vyjadrenie spolu so špecifikáciou uplatneného nároku bolo právnej zástupkyňi žalovaného doručené dňa 8.1.2014. Z úradného záznamu o nazretí do súdneho spisu a o vyhotovení fotokópii zo dňa 27.1.2014 (č.l. 126 spisu) vyplýva, že žalovaný sa s predloženými listinami oboznámil dňa 27.1.2014.

20. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

21. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

22. Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Občiansky zákonník v prípade práva na náhradu škody a práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia nestanovuje splatnosť nárokov veriteľa. Ustanovenie § 563 predpokladá situáciu, keď čas splnenia dlhu nie je daný vôbec, teda nevyplýva z dohody účastníkov, z právneho predpisu a nie je určený ani súdnym rozhodnutím. V tejto súvislosti možno uzavrieť, že za daných okolností a pri absencii iného dojednania je dlh splniteľný od svojho vzniku a splatným sa stáva v deň nasledujúci

po žiadosti veriteľa o plnenie. Žiadosť o plnenie je jednostranným adresovaným právnym úkonom veriteľa, ktorým je záväzne determinovaná splatnosť dlhu. Dlžník je povinný tejto žiadosti vyhovieť a v prípade nesplnenia záväzku v deň nasledujúci po jej doručení sa dostáva do omeškania (§ 517 Občianskeho zákonníka). Od žiadosti veriteľa o plnenie je však nevyhnutné odlišovať poskytnutie dodatočnej primeranej lehoty na plnenie podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Táto dodatočná lehota nemá žiaden bezprostredný vzťah k splatnosti dlhu, ani k jeho splniteľnosti. Ide výlučne o dodatočnú lehotu mimo režimu splatnosti záväzku, ktorej márnym uplynutím vzniká veriteľovi právo odstúpiť od zmluvy. Na splatnosť dlhu na základe žiadosti veriteľa sa vzťahuje všeobecná úprava počítania času podľa § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka a pokiaľ je táto žiadosť doručená dlžníkovi v piatok, sobotu alebo deň pred sviatkom, stáva sa dlh splatným až v najbližší nasledujúci pracovný deň. Žalovanému bol Protokol o Finančnom vysporiadaní leasingovej zmluvy č. Z./XX/XXXXX odstúpenej z dôvodu neplatenia doručený dňa 21.6.2010. Žalobca poskytol žalovanému 14 dňovú lehotu na plnenie, t.j. do 5.7.2010, ktorý bol štátnym sviatkom a teda lehota na plnenie uplynula dňa 6.7.2010. Žalobca by mal nárok na úrok z omeškania odo dňa 7.7.2010.

24. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. júna 2008, sp.zn. 1Cdo 99/2007 cit.: „Úroky z omeškania možno priznať od toho času, keď sa dlžník dostal do omeškania. Keďže v Občianskom zákonníku u nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia (ako pri nároku na náhradu škody) nie je ustanovený čas splnenia, treba vychádzať z ustanovenia § 563 OZ, podľa ktorého ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný dlh splniť prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Ak nedošlo k požiadaniu skôr, treba za kvalifikované požiadanie považovať návrh, keď dňom zúčtenia pohľadávky uplatnenej v návrhu nebude deň nasledujúci po podaní návrhu na súde, ale deň po doručení návrhu odporcovi (pokiaľ nie sú úroky uplatnené od neskoršieho termínu).“ (Pozri aj Najvyšší súd ČR, sp. zn. 30Cdo 4720/2007 (C 7983), Najvyšší súd ČR, sp. zn. 25Cdo 1523/2004 (C 3452), Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 MCdo 5/2014, Najvyšší súd SR, sp. zn. 1Cdo 210/2005 (ZSP, 2006, č. 37))

25. Žalobca v protokole zo dňa 16.6.2010 nešpecifikoval žalovanému skutočnú cenu, za ktorú predmetné vozidlo predal, ale do protokolu uviedol sumu 5979,99 eur, pričom z Faktúry č. O./XX/XXXXX zo dňa 16.6.2010 (č.l. 108 spisu) vyplýva predajná cena osobného auta F. vo výške 7115,- eur. Žalobca nepredložil žalovanému dokumentáciu, z ktorej by mohol žalovaný posúdiť oprávnenosť nároku požadovaného žalobcom vo výške 6516,11 eur. Listiny preukazujúce (ne) opodstatnenosť uplatneného nároku žalobca predložil až v súdnom konaní na základe výzvy súdu. Žalovaný na pojednávaní dňa 11.12.2013 (č.l. 90 spisu) a na pojednávaní dňa 9.10.2014 navrhol uzavretie zmluvy čo do zaplatenia sumy 1500,- eur (č.l. 163 spisu). K plneniu zo strany žalovaného nedošlo. Súd prvej inštancie rozsudkom sp.zn. 3C/173/2011-390 zo dňa 21.5.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 16Co/11/2020-428 zo dňa 30.11.2020 priznal žalobcovi nárok na istinu titulom bezdôvodného obohatenia a titulom náhrady škody spolu vo výške 1691,24 eur.

26. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie v bode 29 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, že napriek preukázaniu počiatku omeškania žalovaného vo vzťahu už k právoplatne priznanému nároku, dostal žalovaný spravodlivo možnosť posúdiť dôvodnosť uplatnenej pohľadávky, resp. jej časť až doručením tejto dokumentácie. Do dispozície právnej zástupkyne žalovaného sa doručená špecifikácia uplatneného nároku dostala dňa 8.1.2014. Na základe dokumentácie aj s ohľadom na právne zastúpenie žalovaný si mohol vypočítať výšku svojho záväzku, ktorý bol nakoniec priznaný rozsudkom zo dňa 21.5.2020. Vzhľadom na vyššie uvedené je spravodlivé a dôvodné priznať žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9 % ročne od 9.1.2014 do zaplatenia, tak ako rozhodol súd prvej inštancie, nie od 7.7.2010 ako by mal podľa § 563 Občianskeho zákonníka nárok žalobca.

27. S poukazom na uvedené dôvody, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

28. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešný žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % .Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).